29/10/2020

Η Αγία Αναστασία η Ρωμαία, η Οσιομάρτυς

/ Βίοι Αγίων

Η Όσια Αναστασία έζησε στα χρόνια του Διοκλητιανού και καταγόταν από την Ρώμη. Όταν πέθαναν οι πλούσιοι γονείς της, διαμοίρασε την περιουσία που κληρονόμησε στους φτωχούς και αποσύρθηκε σε μοναστήρι.

Όταν την συνέλαβε ο ηγεμόνας Πρόβος, υπενθύμισε στην Αναστασία την ανθηρή νεότητά της, για την οποία θα έπρεπε να αρνηθεί τον Χριστό. Τότε, δυναμική

υπήρξε η απάντηση της Αναστασίας: «Εγώ, είπε, μία ωραιότητα και νεότητα γνωρίζω, εκείνη που δίνει ο Χριστός στις πιστές και γενναίες ψυχές, που προτιμούν γι’ Αυτόν τον θάνατο αντί άλλων εγκόσμιων αγαθών, όταν αυτά προτείνονται για την προδοσία του Θεού τους.

Πλούτη είχα άφθονα. Δεν τα θέλησα. Αλλά τον Χριστό μου τον θέλω και απ’ Αυτόν καμία δύναμη δεν θα μπορέσει να με χωρίσει. Αν αμφιβάλλεις, δοκίμασε».

Εξαγριωμένος από την απάντηση ο Πρόβος, την μαστίγωσε στο πρόσωπο και την άπλωσε σε αναμμένα κάρβουνα. Έπειτα, την κρέμασε και της έσκισε το σώμα. Μετά έκοψε τους μαστούς της, ξερίζωσε τα νύχια της και τελικά την αποκεφάλισε. Έτσι, η Αναστασία πήρε τον αμαράντινο στέφανο του μαρτυρίου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει ἐκλάμψασα, ὥσπερ παρθένος σεμνή, ἀθλήσεως αἵμασι, τὴν τῆς ἁγνείας στολήν, ἐνθέως ἐφοίνιξας· ὅθεν Ἀναστασία, ὡς Ὁσία καὶ Μάρτυς, χάριτας ἰαμάτων, ἀπαστράπτεις τῷ κόσμῳ, πρεσβεύουσα τῷ Σωτήρι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κοντάκιον. Ἦχος γ’. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας νάμασι, καθηγνισμένη Ὁσία, μαρτυρίου αἵμασι, Αναστασία πλυθεῖσα, παρέχεις, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν, καὶ σωτηρίαν τοῖς προσιοῦσιν, ἐκ καρδίας· ἰσχὺν γὰρ νέμει, Χριστὸς ὁ βρύων, χάριν ἀέναον.

Μεγαλυνάριον

Ἔφυς ὥσπερ ῥόδον πανευθαλές, ἐν δικαιοσύνης, τοῖς λειμῶσιν ἀσκητικῶς, καὶ ὀσμὴν χαρίτων, ἀθλητικῶς ἐκπέμπεις, σεμνὴ Ἀναστασία, τοῖς σὲ γεραίρουσι.

Μια εκ των προστατών Αγίων της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους

Η αγία Αναστασία η Ρωμαία μαζί με τον Πολιούχο της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους άγιο Νικόλαο και τον Κτίτορά της όσιο Γρηγόριο είναι οι τρεις Προστάτες της Αδελφότητος των Γρηγοριατών πατέρων. Πολλά περιστατικά και μαρτυρίες διαβεβαιώνουν ότι οι άγιοι αυτοί σκέπουν και φρουρούν την Ιερά Μονή μας, λένε οι Γρηγοριάτες μοναχοί. «Εμφανίζονται είτε και οι τρεις μαζί, είτε κατά μόνας, κατά το θέλημα του Θεού, για να υπηρετήσουν τους πατέρες στις διάφορες δοκιμασίες τους και να τους βοηθήσουν στον αγώνα για την ψυχική σωτηρία τους.

Τα λείψανα της αγίας Αναστασίας προσφέρθηκαν ως δώρο στην Ιερά Μονή Γρηγορίου στις αρχές του 18ου αιώνα. Το ευρισκόμενο παρεκκλήσιό της εντός του δευτέρου περιβόλου της Μονής, σύμφωνα με σαφείς μαρτυρίες, ιδρύθηκε το 1739. Ασφαλώς λίγα χρόνια πριν θα δωρήθηκαν και τα λείψανά της από το ευσεβές ζεύγος Εμμανουήλ και Ραλλούς, οι οποίοι κατοικούσαν στην Οδησσό της Ρωσσίας. Γνωρίζουμε ακόμη ότι η τιμία κάρα της βρίσκεται στην Πετρούπολη.

Στην Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου υπάρχουν τα εξής λείψανά της: μέρος της δεξιάς παλάμης της άφθαρτο, το δεξιό μηριαίο οστό, το αριστερό μηριαίο οστό μαζί με την κνήμης διαστρεβλωμένα, όπως έμειναν μετά τα σκληρά βασανιστήρια της Αγίας, το από τον αστράγαλο και κάτω άφθαρτο τεμάχιο του ενός ποδιού της, καθώς και μερικά άλλα τεμάχια μεμονωμένα και ξεραμένο αίμα από το μαρτύριο της Αγίας.

Η Αγία, παρά τον νεαρόν της ηλικίας της, υπέμεινε με ανδρικό φρόνημα τα

απερίγραπτα κολαστήρια και, πριν της κόψουν την κεφαλή, ζήτησε μία χάρη: να προσευχηθεί στον παμπόθητο Νυμφίο της Χριστό. Δεν του ζήτησε κάποια ιδιαίτερη δόξα στον ουρανό, αλλά την ευλογία Του να θεραπεύει τους ασθενείς, που θα προστρέχουν ζητώντας τη βοήθειά της. Ο φιλάνθρωπος Κύριός μας εμφανίσθηκε στους αιθέρες και τη διαβεβαίωσε ότι θα εκπληρωθεί το αίτημά της. Να γιατί η αγία Αναστασία η Ρωμαία είναι θαυματουργός, διότι η ίδια έλαβε ως δωρεά από το ίδιο το στόμα του Σωτήρα μας Χριστού το χάρισμα να θεραπεύει κάθε ασθένεια!